

Ivoorkust

Het land ...

Ivoorkust ligt in West-Afrika aan de Atlantische Oceaan tussen Ghana en Liberia, verder grenst het aan Burkina Faso, Guinea en Mali. De officiële hoofdstad is Yamoussoukro maar economisch is Abidjan het centrum.

Ivoorkust is ondanks zijn rijkdommen één van de armere landen. De prille economische groei werd stopgezet met de onlusten in 2002. In enkele dagen werd het land in twee verdeeld: het Noorden kwam onder toezicht van de niet-regerende partij, het Zuiden onder toezicht van de regeringspartij. Tussen beiden werd een “zone de confiance” gevestigd, waar het recht van de sterkste heerst. In 2004 ontvouwde de UNO er de “ONUCI” missie. In maart 2007 werd het akkoord van Ouadgadougou ondertekent dat de basis legt van de hereniging van het land.

Het project...

In de wijk Koumassi (vrij afgelegen van het centrum van Abidjan) ligt ‘le village Marie Dominique’. Het is een heel complex van de zusters van Don Bosco, gericht op de opvoeding van jongeren. Het tehuis helpt vooral meisjes die niet de mogelijkheid hebben om een beroep te leren of die geen familie hebben die hen graag ziet en hen helpt groeien naar een volwassen, verantwoordelijk leven.

Binnen het domein bevindt zich een jongeren-centrum dat elke avond open is voor kinderen en jongeren uit de buurt (soms tot 500). Er is een bibliotheek, een leeszaal, een videotheek, er wordt geknutseld, muziek gemaakt en aan sport gedaan. Verder is er een centrum voor promotie van de vrouw en alfabetistie en een polyvalente zaal voor feesten en spektakels. Er is een keuken en bakkerij gebouwd om jongeren een beroepsopleiding te geven. Tenslotte vangt de foyer een 40-tal kinderen op tussen 9 en 15 jaar die op straat rondhangen, in moeilijke familiale situaties opgroeien of geen ouders meer hebben. De jongeren verblijven er tot 4 jaar lang. Bedoeling is om hen terug in te schakelen in hun familie of het contact met de familie te herstellen. Voor wezen en kinderen van wie de familie niet in het land is, wordt een vervangfamilie gezocht.

VIDES

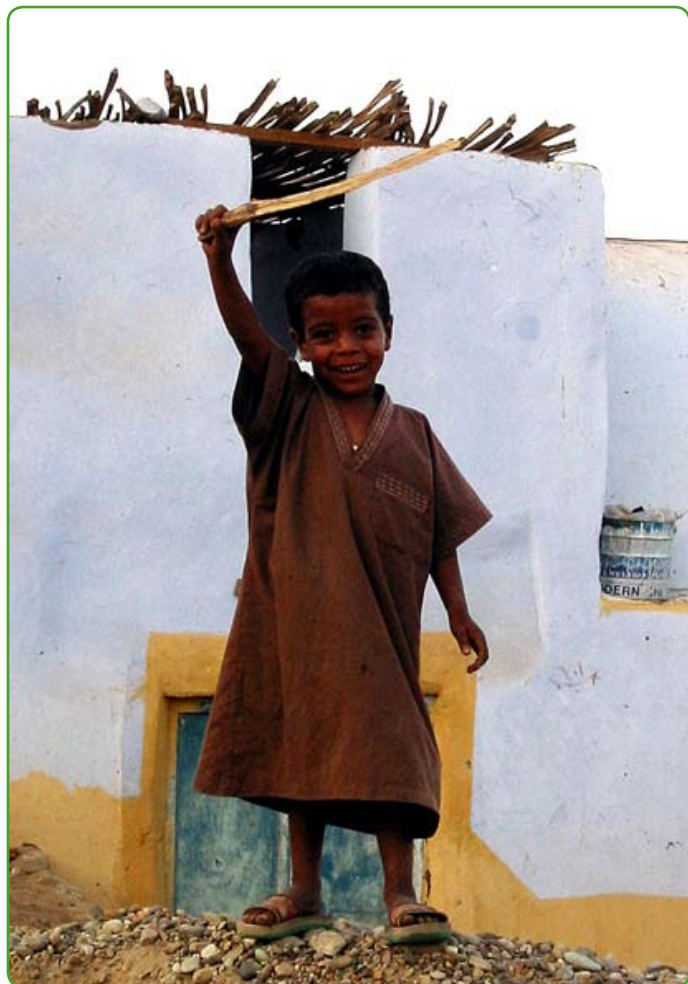
De taken als vrijwilliger situeren zich vooral in de foyer: meeleven en meewerken met de kinderen en jongeren (opstaan, wassen, eten, huiswerkbegeleiding, school opvolgen en huiswerkbegeleiding, vrije tijd, luisteren ...). Verder kan je ingeschakeld worden in het jongeren centrum of een groep van de alfabetisatie begeleiden.

De ervaring...

“De oorlog is hier nu al een viertal maand gedaan en alles is terug rustig. Toch min of meer, want natuurlijk is er nog altijd veel corruptie en misdaad, zoals in alle Afrikaanse landen. Daarom krijgen de zusters hier ook zo vaak geld van de gewone bevolking - zij zijn één van de weinige niet corrupte hulpgroepen. Tussen de de golfplaten huisjes en hutjes komen stilaan huizen van baksteen uit de grond, het land begint zich stilaan te herstellen. Ook de prijzen van het voedsel gaan stilaan omhoog. Wat natuurlijk voor de sloppenwijkenaars niet zo goed is...”

“Ik dacht deze week plots ‘hej, ik ben hier graag!’ Het valt allemaal heel goed mee. Ik begin me hier al echt thuis te voelen. Ook met de zusters is alles goed, ik kan ze af en toe helpen met de pc en ze leren mij ook vanalles. Zo is er Zr. Vicky van de foyer die me af en toe ergens mee naar toe neemt en er is Zr. Angel die me dingen in de keuken leert. Mijn zorgen kan ik zeker kwijt, vooral bij Zr. Puri - zij vraagt af en toe hoe het met me gaat. Maar ik moet zeggen dat ik nog niet veel problemen gehad heb!”

“Vanavond heb ik twee cakes met appeltjes voor de zusters gebakken en appelsienmousse gemaakt. Clementine, het meisje dat kookt voor ons (onder begeleiding van zuster Angel), volgde alles met grote belangstelling. Ik moet het voor haar vertalen zodat ze het ook kan maken. Morgen ga ik pannekoeken bakken voor de kindjes, veel werk maar wel leuk allemaal. Ben daarvoor vandaag naar de supermarkt geweest en weet je wat? Net als in België heet dat hier ook Carrefour! Alles hebben ze daar, alle Westerse producten. Kon het niet echt laten en heb me toch een pakje chocolade gekocht. Zuster Vicky vertelde me wel dat dat pak chocolade evenveel koste als

de maaltijd van een heel gezin. En dat ik voor de ingrediënten van mijn cakes en appelsienmousse een maandloon van hier had uitgegeven.”

“Mijn rooster voor oktober begint stilaan vorm te krijgen, nu is alles nog rustig aan. Da’s wel leuk want zo kan ik nog veel op de pc zitten en schrijven, wat ik heel graag doe. Alhoewel ik daar binnenkort veel minder tijd voor zal hebben, wanneer de school begint. Maar ik heb wel een vrije dag. Met de kinderen gaat ook alles goed, veel werk, maar ze vinden het wel leuk een blanke tante te hebben.”

Sarah De Pit
VIDES-vrijwilligster

Specifieke Voorwaarden

- Frans kunnen
- liefst voor een heel schooljaar (half september tot en met juni)